

การเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยระหว่างการจัดประสบการณ์
โดยใช้หนังสือนิทานผ้า ชุดหนูมะลิเด็กดี กับการจัดประสบการณ์ตามปกติ
A Comparison of the Self-Discipline of Pre-School Children between
the Learning Experience Teaching by Using the Cloth Story Book of
Noo Ma-Li ; Good Girl Set With the Normal
Learning Experience Teaching

มะลิสา ไชยพันธุ์¹
กรวิภา สรรพกิจจางง²

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสือนิทานผ้า ชุดหนูมะลิเด็กดี ส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบพฤติกรรมด้านความมีวินัยของเด็กปฐมวัย ระหว่างการจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือนิทานผ้าชุดหนูมะลิเด็กดีกับการจัดประสบการณ์ตามปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ 1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวัดผลความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนหนองน้ำใส อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 60 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sample Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก (Lottery Method) แบ่งเป็นกลุ่มทดลองได้นักเรียนชั้นอนุบาล 3/3 จำนวน 30 คน ใช้วิธีการจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือนิทานผ้าชุดหนูมะลิเด็กดี และกลุ่มควบคุมได้นักเรียนชั้นอนุบาล 3/2 จำนวน 30 คน ใช้วิธีการจัดประสบการณ์ตามปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) หนังสือนิทานผ้าชุดหนูมะลิเด็กดี 2) แผนการจัดการจัดประสบการณ์ 3) แบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง ที่มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.89 โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control Group, Pretest-Posttest Design วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีแบบกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกัน (t-test Independent)

ผลการวิจัยพบว่า 1) หนังสือนิทานผ้า ชุดหนูมะลิเด็กดี มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.50/82.11 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด E_1/E_2 คือ 80/80 2) ผลการวัดความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระหว่างการจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือนิทานผ้า ชุดหนูมะลิเด็กดี สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดประสบการณ์ตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

คำสำคัญ : หนังสือนิทานผ้า, การเล่านิทาน, ความมีวินัยในตนเอง

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวัตกรรมการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

²อาจารย์ ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ABSTRACT

The purpose of this research was to (1) To create and find the effectiveness of the cloth story book of Noo Ma-Li ; Good Girl set and promote the self-discipline of preschool children to be effective according to the criteria 80/80 (2) to compare the discipline behavior of preschool children between the learning experience teaching by using the cloth story book of Noo Ma-Li ; Good Girl Set with the normal learning experience teaching The sample group used in this research is divided into 2 groups which are 1. Sample group used to measure self-discipline of Kindergarten 3 students in the academic year 2019, Nong Nam Sai School, Sikhio District, Nakhon Ratchasima Province, consisting of 2 classrooms, totaling 60 students. The researcher used the sample random sampling method using the lottery method, divided into experimental groups. The subjects were 30 kindergarten 3 students in room 3, using the the learning experience teaching by using the cloth story book of Noo Ma-Li ; Good Girl set and the control group were 30 kindergarten 3 students room 2, using the normal experience management method. The research instruments in the research were 1) the cloth story book of Noo Ma-Li ; Good Girl set 2) normal learning experience lesson plan 3) The self-discipline test had the reliability of the test equal to 0.89 using the Randomized Control Group, Pretest-Posttest Design. The data were analyzed by means of percentage, standard deviation and t-test independent test samples.

The research found that 1. The cloth story book of Noo Ma-Li ; Good Girl set has the efficiency is equal to 81.50 / 82.11 which meets the criteria. E1 / E2 is 80/80. 2. The result of measuring self-discipline of students between the learning experience teaching by using the cloth story book of Noo Ma-Li ; Good Girl set was higher than the students who received the normal learning experience teaching with statistical significance at the level of .05

Key words: Cloth story book, Story telling, Self-discipline of preschool children

บทนำ

ในยุคปัจจุบันความเจริญของทางเทคโนโลยีต่างๆ มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ทักษะของผู้คนในสังคมจะมีแนวโน้มที่จะก้าวเข้าสู่ลักษณะของผู้คนที่มองแคบ คิดใกล้และขาดวินัยกันมากขึ้นมีค่านิยมทางวัตถุสูงมากขึ้น เกิดการเอาใจเอาเปรียบซึ่งกันและกัน ขาดการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ทำให้เกิดภาวะขาดความสมดุลทั้งทางจิตใจและวัตถุซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ส่งผลให้สังคมไทยมีปัญหาลับซับซ้อนมากขึ้นอันส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชากรเป็นอย่างมากประชากรขาดคุณธรรมจริยธรรม สังคมขาดระเบียบวินัย ขาดความรับผิดชอบ คนในสังคมขาดการยั้งคิด ขาดการคิดวิเคราะห์ว่าสิ่งใดควรทำหรือไม่ควรทำซึ่งสาเหตุหลักของปัญหาจากการขาดความมีวินัยในตนเองทั้งนั้น (ชนิพรธม จาติเสถียรและคณะ, 2560: 1) ดังนั้น จึงต้องสร้างวินัยตั้งแต่ในช่วงปฐมวัยซึ่งเป็นช่วงที่เด็กซึมซับและเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วเพื่อเด็กจะได้พัฒนาเป็นนิสัยติดตัวไปจนเติบโตใหญ่ เป็นบุคคลที่มีวินัยสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีระเบียบและนำไปสู่ความสำเร็จในอนาคต

การจัดการศึกษาระดับปฐมวัยจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการวางรากฐานของชีวิตเพราะการเป็นผู้ใหญ่ที่ดีมีคุณภาพในวันข้างหน้าจะต้องได้รับการปูพื้นฐานที่ดีมาตั้งแต่ปฐมวัยช่วง 5 ปีแรก ของชีวิตเป็นช่วงที่เด็กมีพัฒนาการในทุกด้านรวดเร็วมาก (นิตยา คชภักดี, 2550: ออนไลน์) ในสังคมที่มีการพัฒนาในทุกๆ ด้าน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การพัฒนาเหล่านี้ จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยหลายๆ ประการเกี่ยวพันกัน แต่ปัจจัยหลักของการพัฒนาจำเป็นต้องอาศัยทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ จะต้องมีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านสมรรถภาพทางร่างกาย แข็งแรงและจิตใจที่ดี มีสติ มีความรู้ความสามารถ มีความอดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก เคารพปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่น คุณสมบัติเหล่านี้ จำเป็นต้องถูกหล่อหลอมให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลในรูปของคำว่า “วินัยในตนเอง” วินัยในตนเองเป็นวัฒนธรรมของสังคมที่ทุกคนต้องปฏิบัติเพราะจะทำให้บุคคลอยู่ร่วมกันได้ด้วยความสุขที่ทุกคนต้องปฏิบัติควรสร้างสรรคให้เด็กแก่เด็กในระดับปฐมวัย วินัยในตนเองนี้เป็นคุณธรรมประการหนึ่งที่ทุกคนควรสร้างขึ้นสำหรับบังคับควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปในทางที่ดีงาม เด็กนั้นนับว่าเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญที่สุดของประเทศ หากไม่ได้เตรียมพัฒนาเด็กให้เป็นทรัพยากรที่ดีแล้ว การพัฒนาประเทศอาจเป็นไปได้อย่างไม่เต็มที่ จะเห็นได้ว่าความมีวินัยในตนเองนั้นจำเป็นต้องปลูกฝังให้กับเด็ก

วัยเด็กเป็นช่วงที่สามารถเรียนรู้ทักษะและพฤติกรรมทางสังคมที่นำไปสู่การมีวินัยในตนเอง ได้แก่ การพึ่งตนเอง ความเชื่อมั่นในตนเอง การเห็นใจ เข้าใจ ร่วมรับรู้ความรู้สึกของผู้อื่น การควบคุมอารมณ์ การปฏิบัติตามมารยาทสังคม และการมีพฤติกรรมแบบร่วมมือ (นฤมล เนียมหอม, 2561: 4) การจัดประสบการณ์ ควรจัดเพื่อการสร้างวินัยในตนเองให้แก่เด็ก โดยการจัดประสบการณ์เพื่อให้เด็กเรียนรู้ที่จะพึ่งตนเอง การพึ่งตนเองของเด็กเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ที่จะมีวินัยในตนเอง ตามทฤษฎีของอิริคสัน กล่าวถึงความสัมพันธ์ของการพึ่งตนเองกับการมีวินัยในตนเองของเด็ก ไว้ว่าเด็กที่สามารถทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเองจะรู้สึกว่าคุณมีความสามารถ และเป็นคนที่ควบคุมตนเองได้ในที่สุด ส่วนเด็กที่รู้สึกว่าคุณไม่ประสบความสำเร็จ ทำอะไรด้วยตนเองไม่ได้อยู่เสมอ จะรู้สึกว่าคุณอ่อนแอ พึ่งตนเองไม่ได้ และเกิดความสงสัยว่าคุณทำอะไรตามลำพังได้หรือไม่ ลักษณะเช่นนี้ทำให้เด็กอยู่ในตำแหน่งของความสงสัยในตนเอง และไม่สามารถควบคุมตนเองได้ซึ่งครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมให้เด็กเรียนรู้ที่จะพึ่งตนเองแสดงความคิดเห็นไว้ว่า ผู้ใหญ่เปรียบเสมือน “ผู้ให้ใบอนุญาต” ให้เด็กมีพัฒนาการที่สามารถพึ่งตนเองได้ ถ้าปราศจากความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่เด็กคงเรียนรู้ที่จะพึ่งตนเองไม่ได้ เด็กควรได้ฝึกช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน เช่น การหยิบจับและเก็บของเล่นหรือของใช้ส่วนตัว การรับประทานอาหาร การใช้ห้องน้ำ การแต่งตัว การปูที่นอน อย่างไรก็ตามครูควรพิจารณาว่าสิ่งที่ฝึกให้เด็กช่วยเหลือตนเองนั้นต้องเหมาะสมกับพัฒนาการตามวัยของเด็กนอกจากนี้ครูยังมีหน้าที่ทำให้เด็กเข้าใจว่าเด็กมีความสามารถในการแก้ปัญหาด้วยตนเองด้วย เนื่องจาก เป้าหมายหนึ่งที่สำคัญในการศึกษาปฐมวัย คือ การพยายามให้เด็กตัดสินใจแก้ปัญหาด้วยตนเองเมื่อเด็กเผชิญกับสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดความยุ่งยากต่างๆ เด็กต้องการให้ครูเข้าใจ ทำให้อันสุขุมของครูที่ตอบสนองคำพูดหรือความรู้สึกของเด็กและช่วยสะท้อนให้เด็กเข้าใจสถานการณ์ที่เผชิญอยู่ เป็นการสนับสนุนให้เด็กสามารถหาวิธีแก้ปัญหาด้วยตนเองต่อไป ซึ่งกระบวนการดังกล่าวเป็นกระบวนการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์เด็กที่มีโอกาสคิดด้วยตนเอง พึ่งตนเอง แก้ปัญหาด้วยตนเองย่อมมีความรู้สึกต่อตนเองในทางที่ดี ขณะเดียวกันก็เรียนรู้ที่จะยอมรับความคิดเห็นของคนอื่นด้วย เด็กจะเป็นตัวของตัวเอง และมีวินัยในตนเอง

จากการจัดการเรียนการสอนในระดับปฐมวัยของโรงเรียนหนองน้ำใส พบว่าพฤติกรรมด้านการมีวินัยของเด็กยังเป็นปัญหาหนักสำหรับครูผู้สอน เช่น พฤติกรรมการชอบแฉงคิว การใส่รองเท้าเข้าห้องเรียนไม่ทำการบ้านตามที่ครูมอบหมายให้ พุดจาหยาบคายแฉงของเล่นเพื่อน ไม่มีความมุ่งมั่นตั้งใจในการเรียนและขาดความเชื่อมั่นในตนเองในขณะที่ครูสอนมีนักเรียนบางคนไม่ตั้งใจฟังพูดคุยกับเพื่อนที่นั่งข้างๆ นำของเล่นมาเล่น ไม่ให้ความร่วมมือเมื่อทำงานกลุ่ม ขาดการโต้ตอบและแสดงความคิดเห็นขณะเรียนซึ่งสอดคล้องกับการสัมภาษณ์พฤติกรรมของนักเรียนที่อยู่ที่บ้านที่ได้สอบถามจากผู้ปกครอง ซึ่งนักเรียนก็จะมีลักษณะคล้ายกับที่โรงเรียน เช่น เก็บของเล่นไม่ถูกที่ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

การจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานเป็นอีกวิธีหนึ่งที่นิยมนำมาเป็นสื่อในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมเพราะนิทานเป็นเรื่องที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย เด็กมีความต้องการที่จะฟังและอ่านนอกจากนิทานจะให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้วนิทานแต่ละเรื่องยังแฝงคติสอนใจด้านคุณธรรม จริยธรรม ความมีวินัย และการเล่านิทานยังเป็นการเล่าเรื่องต่างๆ ที่ช่วยให้เด็กเข้าใจดีขึ้น เป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้เด็กเกิดความสนใจในการเรียนรู้ กล้าแสดงออกและมีแรงจูงใจให้เปิดรับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ตอบสนองความต้องการของเด็กที่แปลกใหม่ ได้ข้อคิดและคติเตือนใจ ตอบสนองความต้องการของเด็กไม่ว่าจะเป็นความอยากรู้อยากเห็น การยอมรับ ส่งเสริมความคิดความเข้าใจ และการรับรู้ให้กับเด็ก เด็กที่ฟังนิทานประเภทใดแล้ว เด็กสามารถเลียนแบบตัวอย่างในนิทานตามที่ผู้เขียนนิทานจะชักจูงหรือกระตุ้นให้เป็นไปตามแนวคิดในลักษณะเดียวกันกับนิทานที่ได้ฟัง ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ตัวแบบของแบนดูรา (ธีรบุษย์ แสงหาญ, 2550: 64; อ้างอิงจาก Bandura, 1977:3-37) ที่กล่าวว่า การเลียนแบบมีบทบาทสำคัญมากในวัยเด็ก การเลียนแบบเป็นการวางรากฐานของบุคลิกภาพและแบบแผนแห่งพฤติกรรมซึ่งจะมีการพัฒนาต่อไป การเลียนแบบนั้นเกิดขึ้นทุกๆ ระยะของพัฒนาการ และจะเป็นไปตามโครงสร้างของประสบการณ์ที่มีอยู่ซึ่งจะเป็นการวางแนวทางแห่งการกระทำและตัดสินใจว่าพฤติกรรมใดของบุคคลใดที่ควรเลียนแบบ ฉะนั้นการเล่านิทานจึงเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยสร้างความมีวินัยสำหรับเด็ก

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงตระหนักและเห็นความสำคัญในการส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยโดยนำการเล่านิทานโดยใช้หนังสือนิทานผ้า ชุดหนูมะลิเด็กดี มาใช้ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยมีวินัยในตนเองมากกว่าการจัดประสบการณ์ตามปกติ ซึ่งการจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือนิทานผ้า จะเป็นการช่วยส่งเสริมและกระตุ้นให้เด็กเกิดความสนใจและสนุกกับการร่วมกิจกรรมเพิ่มมากขึ้น จะทำให้เด็กมีความเปลี่ยนแปลงโดยมีวินัยในตนเองสูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสือนิทานผ้าชุดหนูมะลิเด็กดี เพื่อส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย ระหว่างการจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือนิทานผ้ากับการจัดประสบการณ์ตามปกติ

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย ระหว่างการจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือนิทานผ้า ชุดหนูมะลิเด็กดี กับการจัดประสบการณ์ตามปกติ มีวิธีดำเนินการและการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นอนุบาล 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนหนองน้ำใส อำเภอเสี้ยว จังหวัดนครราชสีมา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเพื่อวัดผลความมีวินัยในตนเองครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นอนุบาล 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนหนองน้ำใส อำเภอเสี้ยว จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 60 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sample Random Sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จากผล

การเลือกพบว่ากลุ่มทดลองคือนักเรียนชั้นอนุบาล 3/3 จำนวน 30 คน และนักเรียนกลุ่มควบคุม คือ นักเรียนชั้นอนุบาล 3/2 จำนวน 30 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองเพื่อหาค่าประสิทธิภาพของหนังสือนิทานผ้า คือ แบบทดสอบ

หลังการจัดประสบการณ์ จำนวน 10 ชุด ชุดละ 8 ข้อ ที่ได้จากการ Try Out กับกลุ่มนักเรียนที่เคยเรียนมาแล้ว และผ่านการหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกแล้ว

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวัดความมีวินัยในตนเอง คือ แบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย จำนวน 60 ข้อ เมื่อนำข้อสอบไป Try Out กับกลุ่มนักเรียนที่เคยเรียนแล้ว จำนวน 30 คน และนำข้อสอบมาหาค่าความยากง่ายโดยคัดข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.40-0.80 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20- 1.00 มีข้อสอบที่สามารถใช้ได้ จำนวน 43 ข้อ คัดเลือกข้อสอบตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้เหลือ 30 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.89

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.1 ออกแบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control Group, Pretest-Posttest Design โดยกลุ่มหนึ่งเรียกว่า กลุ่มทดลอง ซึ่งจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือนิทานผ้า ชุดหนูมะลิเด็กดี อีกกลุ่มหนึ่ง เรียกว่า กลุ่มควบคุม ซึ่งจัดประสบการณ์ตามปกติ มีการทดสอบก่อนการจัดประสบการณ์และหลังการจัดประสบการณ์

ตารางที่ 1 แบบแผนการทดลองและกลุ่มควบคุม

Group	Pretest	Treatment	Posttest
E (R)	T ₁	X	T ₂
C (R)	T ₁	●	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

E หมายถึง กลุ่มทดลอง

C หมายถึง กลุ่มควบคุม

(R) หมายถึง การเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่ม

T₁ หมายถึง การสอบก่อนการจัดประสบการณ์ (Pretest)

X หมายถึง การจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือนิทานผ้า ชุดหนูมะลิเด็กดี

● หมายถึง การจัดประสบการณ์ตามปกติ

T₂ หมายถึง การสอบหลังการจัดประสบการณ์ (Posttest)

3.2 ขั้นตอนการทดลอง

การดำเนินการทดลองการวิจัยครั้งนี้มีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน นักเรียนกลุ่มทดลองคือ นักเรียนชั้นอนุบาล 3/3 และนักเรียนกลุ่มควบคุมคือ นักเรียนชั้นอนุบาล 3/2 ผู้วิจัยแจกแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย จำนวน 30 ข้อ ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2. ดำเนินการทดลองตามขั้นตอนในแผนการจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือนิทานผ้าชุดหนูมะลิเด็กดี ทั้งหมด 10 เรื่อง โดยจัดประสบการณ์ เรื่องละ 1 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง กับกลุ่มทดลองคือนักเรียนชั้นอนุบาล 3/3 และใช้แผนการจัดประสบการณ์ตามปกติ จำนวน 10 เรื่อง แผนการจัดประสบการณ์ละ 1 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง กับนักเรียนกลุ่มควบคุมคือนักเรียนชั้นอนุบาล 3/2 หลังจากได้รับการจัดประสบการณ์ในแต่ละเรื่องนักเรียนทั้งสองกลุ่มทำแบบฝึกหัดท้ายเรื่อง ซึ่งแต่ละเรื่องจะมีข้อสอบทั้งหมด 8 ข้อ

3. ทดสอบหลังการทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย ชุดเดิมกับการทดสอบก่อนเรียน จำนวน 30 ข้อ ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

4. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลและนำข้อมูลไปใช้ในการวิเคราะห์ผลต่อไป

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

หลังจากดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อหาค่าทางสถิติดังนี้

1. ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น เพื่อหาประสิทธิภาพของหนังสือนิทานผ้า

2. ค่าเฉลี่ย \bar{X} และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของผลการวัดความมีวินัยในเด็กปฐมวัย

3. แบบทดสอบสมมติฐานความแตกต่างของผลการวัดความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย หลังการจัดประสบการณ์ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติ (t-test Independent) แล้วนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบความเรียง

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ ดังนี้

1. ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสือนิทานผ้า ชุดหนูมะลิเด็กดี

ตารางที่ 2 ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสือนิทานผ้าชุดหนูมะลิเด็กดี

การทดลอง	จำนวนนักเรียน	คะแนนระหว่างเรียน		คะแนนทดสอบหลังเรียน	
		คะแนนเต็ม 80 คะแนน	ร้อยละ	คะแนนเต็ม 30 คะแนน	ร้อยละ
รายบุคคล	3	64.33	81.25	24.67	82.22
กลุ่มย่อย	9	65.22	81.53	24.44	81.48
ภาคสนาม	30	65.20	81.50	24.63	82.11

จากตารางการหาประสิทธิภาพของหนังสือนิทานผ้าชุดหนูมะลิเด็กดีพบว่า มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 81.50/82.11 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด E_1/E_2 คือ 80/80

1. ผลการวัดความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการจัดประสบการณ์

กลุ่ม	N	ก่อนการจัดประสบการณ์		t	sig	หลังการจัดประสบการณ์		t	sig
		\bar{X}	S.D.			\bar{X}	S.D.		
ทดลอง	30	15.50	2.54	1.15	.256	25.77	2.12	10.80	.00
ควบคุม	30	14.73	2.64	1.15	.257	18.67	2.92	10.80	.00

*P < .05

จากตารางผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการจัดประสบการณ์วัดความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า กลุ่มทดลองหลังที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือนิทานผ้า ชุดหนูมะลิเด็กดี มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.77 และคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดประสบการณ์ตามปกติเท่ากับ 18.67 หมายความว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีวินัยในตนเองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยระหว่างการจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือนิทานผ้า ชุด หนูมะลิเด็กดีกับการจัดประสบการณ์ตามปกติ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การหาประสิทธิภาพของหนังสือนิทานผ้า ชุดหนูมะลิเด็กดี

ประสิทธิภาพของหนังสือนิทานผ้า ชุด หนูมะลิ เด็กดี มีค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.50/82.11 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดของ E_1/E_2 คือ 80/80 ตามที่กำหนดไว้ เนื่องจากการพัฒนาประสิทธิภาพจัดประสบการณ์การเรียนรู้สู่คุณภาพผู้เรียน โดยใช้หนังสือนิทานผ้าชุดหนูมะลิเด็กดี สำหรับเด็กปฐมวัย เกิดจากการที่ผู้วิจัยได้มีการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่คำนึงถึงผู้ได้รับประสบการณ์เป็นสำคัญ โดยการจัดประสบการณ์การเล่นที่ใช้นิทานผ้าเป็นสื่อเพื่อให้เด็กได้ซึมซับ รับรู้เรื่องราวที่ถ่ายทอดผ่านนิทานภาพ เป็นการเล่านิทานโดยใช้นิทานผ้า ประกอบการเล่า เพื่อกระตุ้นให้เด็กมีความสนใจ สนุกสนานกับการฟังเรื่องราวความมีวินัยในตนเอง ผ่านการถ่ายทอดเรื่องราวด้วยนิทานที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วาทีณี เจือทอง (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเล่นนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย พบว่าการจัดกิจกรรมโดยการเล่นนิทานมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 81.22/81.04 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิมภากร ร่วมสุข (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างสื่อนิทานเพื่อพัฒนาพฤติกรรมคุณธรรมด้านความมีน้ำใจในเด็กปฐมวัย พบว่านิทานที่สร้างขึ้นมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 86.11/84.34 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ 80/80

1. ผลการวัดความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย

ผลการเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานผ้า ชุดหนูมะลิเด็กดี สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดประสบการณ์ตามปกติ พบว่า คะแนนเฉลี่ยความมีวินัยในตนเองของกลุ่มทดลอง มีค่าเท่ากับ 25.77 คะแนน และกลุ่มควบคุม มีค่าเท่ากับ 18.67 คะแนน จึงสรุปได้ว่า กลุ่มที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานผ้ามีผลคะแนนความมีวินัยในตนเองหลังการจัดประสบการณ์สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดประสบการณ์ตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชนิ หลงขาว (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องผลการใช้นิทานที่มีผลต่อการรับรู้ความมีวินัยของเด็กปฐมวัย พบว่า ผลการใช้นิทานส่งผลต่อการรับรู้ความมีวินัยของเด็กปฐมวัยสูงกว่าการจัดประสบการณ์ตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วาทีณี เจือทอง (2553, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเล่นนิทานส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย พบว่าเด็กพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยของเด็กปฐมวัยหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนได้รับการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรีพร มุ่งงาม (2557, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาวินัยนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ด้วยกิจกรรมการเล่นนิทานประกอบภาพ พบว่านักเรียนที่ได้รับการพัฒนาวินัยด้วยกิจกรรมการเล่นนิทานประกอบภาพมีผลคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งอาจเป็นประโยชน์ต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับการสร้างสื่อนิทานในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานผ้า ครูผู้สอนต้องมีน้ำเสียง และลีลาในการเล่า รวมถึงการหยิบจับหุ่นตัวละครในการดำเนินเรื่องโดยใช้มือให้เป็นสื่อ นำสายตาให้เด็กเกิดความสนใจในเนื้อเรื่องนิทาน และเข้าใจในเนื้อหาที่ถ่ายทอด

2. การพัฒนาหนังสือนิทาน ผู้วิจัยจำเป็นต้องคำนึงถึงการออกแบบลักษณะรูปลักษณ์ให้น่าสนใจ หุ่นตัวละครมีความหลากหลายอิริยาบถ และเด็กสามารถมีส่วนร่วมในการเล่นนิทานด้วย เพื่อเพิ่มความตื่นตัวและน่าสนใจในเนื้อเรื่องของนิทานที่ถ่ายทอดออกมา ซึ่งจะสามารถทำให้เด็กได้เข้าใจในเรื่องที่ต้องการจะสอนมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาและนำการจัดประสบการณ์การเล่นนิทานผ่านหนังสือนิทานผ้า ในการส่งเสริมพฤติกรรมด้านอื่น เพื่อตรวจสอบว่าหนังสือนิทานผ้าที่ออกแบบมามีความเหมาะสมกับผู้เรียนในระดับช่วงอายุใดมากที่สุด

2. ควรศึกษาการออกแบบสื่อหนังสือนิทานจากวัสดุหลากหลายชนิด เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้หยิบจับ และสัมผัสได้อย่างสะดวก

3. ควรมีการพัฒนาหนังสือนิทานให้สามารถหยิบจับได้สะดวกและมองเห็นได้ทั่วถึงเวลาใช้งานกับผู้เรียนจำนวนมาก เพื่อการรับรู้และมองเห็นภาพที่ชัดเจน

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2541). *กรอบความคิดเพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมที่เน้นความมีวินัยและความเป็นประชาธิปไตย*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2542). *การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทย ด้านความรับผิดชอบและวินัยในตนเอง*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2551). *การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: เบรน-เบส บุ๊คส์.
- ชุตินา ประจวบสุข. (2556). *การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเด็กปฐมวัยโดยใช้นิทาน*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชนิพรรณ จาติเสถียรและคณะ. (2560). *การสร้างวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: บริษัท พลัสเพลส จำกัด.
- ธีรนุช แสนหาญ. (2550). *ผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยประกอบคำถามปลายเปิดที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นฤมล เนียมหอม. (2561). *การสร้างวินัยในตนเองแก่เด็กปฐมวัย*. (เว็บไซต์). สืบค้นจาก <http://www.nareumon.com>.
- นิตยา คชภักดี. (2550). *การประเมินผลโครงการพัฒนาเด็กโดยครอบครัว*. (ออนไลน์). สืบค้นจาก http://www.cf.mahidol.ac.th/thai/public_th.php.
- ปิมปภา ร่วมสุข. (2557). *ศึกษาการสร้างสื่อนิทานเพื่อพัฒนาพฤติกรรมคุณธรรมด้านความมีน้ำใจในเด็กปฐมวัย*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม มหาวิทยาลัยมหิดล: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- รัชณี หลงขาว. (2555). *ผลการใช้นิทานที่มีต่อการรับรู้ความมีวินัยของเด็กปฐมวัย*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- เยาวภา เดชะคุปต์. (2542). *กิจกรรมสำหรับเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ : บริษัท สำนักพิมพ์แม็ค จำกัด
- วาทีณี เจือทอง. (2552). *ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยของเด็กปฐมวัย*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- สุรีพร มุ่งงาม. (2557). *การพัฒนาวินัยนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบภาพ*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.